

nominativ

školske novine Srednje škole Stolac

Novinarski klub Srednje škole Stolac

Maj/Svibanj 2013.

Školska godina 2012./13.

Posjeta olimpijskom Lillehammeru

Anketa

Uvjeti školovanja u našoj školi

Reportaža

Razmjena učenika Stolac - Lillehammer

Music Break

INDIE ROCK

RIJEČ UREDNIKA

Dragi naši čitatelji,

Napokon je stigao i 11. broj najdražeg nam Nominativa. Kao i u svakom broju, nudimo vam bogat izbor tema, počevši od stolačkih događanja i događanja u našoj školi. Škola završava, pa napokon možete spokojni pogledati što smo vam priredili ovaj put.

Pročitati ćete reportažu o novoj razmjeni učenika u Norveškoj. Razmjena je već postala tradicionalna, a naši učenici podijeliti će s vama dojmove iz hladne i daleke Skandinavije.

Naša škola prošli je mjesec provela na raznim natjecanjima. Obadviije smjene su svoje znanje iz kemije, matematike, njemačkog jezika i ostalih predmeta zapečatili zaslužnim nagradama.

Obnovljen je još jedan prostor u našoj školi. Mala prostorija na ulazu u školu namijenjena je za prijem roditelja. Jedna od mladih novinarka napisala je članak i napravila anketu o problemima u stolačkoj srednjoj školi. Na anketu su odgovarali stolački srednjoškolci, pa otkrijte koji su za njih najveći problemi i nedostaci.

Svi smo kao mali voljeli Šegrtu Hlapića, ali ovaj put vam se pruža prilika saznati zanimljive stvari o njemu i Ivani Brlić - Mažuranić. Malo tko je čuo za indie glazbu, pa požurite s listanjem i proširite svoje znanje.

Svi mi sanjamo. No, kako i zašto to radimo? Tu je i članak koji krije u sebi zagonetne snove. Uvidjet ćete neke stvari za koje niste ni bili svjesni da se baš vama mogu dogoditi. Kao i u prethodnom broju, talentirani Ramo Đono će nas počastiti svojim crtežima.

I u ovom broju upoznajemo vas sa novom talentiranom osobom. Mirza Isaković je mladi košarkaš kojeg, nadamo se, čeka svijetla budućnost. Najprije u Bosni, a kasnije i negdje dalje. Iznova vam preporučamo izbor za knjigu i film. Opustite se uz poeziju, šale i zanimljivosti.

Ljeto se bliži, školi je kraj. Nadamo se da nas nećete zaboraviti jer mi ćemo sigurno misliti na vas. Dok se vi budete hladili u bujnoj Bregavi, Nominativci će marljivo raditi kako bi vas već na početku nove školske godine dočekao novi broj Nominativa. Uživajte!

Redakcijski tim Nominativa

Sadržaj:

2. Riječ urednika / Impressum
3. REPORTAŽA: Uređenje prostorije za prijem roditelja
- 4.-5. REPORTAŽA: Razmjena učenika Stolac - Lillehammer
- 6.-8. ISTRAŽUJEMO: Uvjeti školovanja ACHTUNG, ACHTUNG
9. PREDSTAVLJAMO: Uspješno predstavljanje naše škole na kantonalnim takmičenjima
- 10.-11. PREDSTAVLJAMO: Intervju: Mirza Isaković
- 12.-13. SLAVNI: Ivana Brlić Mažuranić - Stota obljetnica šegrtu Hlapića
- 14.-15. ZANIMLJIVOSTI: Snovi
16. ISTRAŽUJEMO: Moderna umjetnost
17. CRTEŽI: Ramo Đono
18. MUSIC BREAK: INDIE ROCK
19. PREPORUČUJEMO: Pogledajte najnovije filmske hitove
20. PREPORUČUJEMO: "Alkemičar"
21. POETSKI KUTAK
- 22.-23. HUMOR
24. JESTE LI ZNALI?

Impressum:

Izdavač: Novinarski klub Srednje škole Stolac **Adresa:** Kneza Domagoja bb, 88360 Stolac **Kontakt:** info@nominativ.ba
Redakcija: Bojana Matić, Nives Raguž, Arna Bešo, Marko Goluža, Ahmet Buzaljko, Mile Marić, Ivana Papac, Ivana Matić, Mijoslav Antunović, Berina Amidžić, Monika Matić, Emina Čustović, Haris Čekro, Muhamed Tucaković
Fotografija: Arhiva NOMINATIVA **Lektori:** Ivo Raguž i Jasminka Pitić
Dizajn: kreativni tim NOMINATIVA **Print:** "Raster" Mostar **Tiraž:** 500 primjeraka

Piše: **Ahmet Buzaljko**

Uređenje prostorije za prijem roditelja

Uređena je prostorija unutar zgrade Srednje škole Stolac, koja je osposobljena u svrhu saradnje s porodicom, a koju će koristiti učenici i nastavnici i u prvoj i u drugoj smjeni. Prostorija je uređena i opremljena sa potrebnim namještajem i opremom ...

Srednja škola Stolac kao odgojno – obrazovna institucija u svom Godišnjem planu i programu ima i program rada s porodicom.

Prema Godišnjem planu i programu rada Srednje škole Stolac za školsku 2012./2013. predviđeno je da se saradnja roditelja i učenika ostvari kroz sljedeće aktivnosti: individualni razgovori, roditeljski sastanci, sastanci manjih grupa roditelja, zajednički sastanci roditelja, profesora i učenika Srednje škole Stolac, savjetodavni rad za roditelje, posjeta roditelja školi i njezino upoznavanje, zajedničke akcije, projekti i programi, pisane obavjesti i informacije za roditelje, te posjeta nastavnika porodici.

Iz priloženog programa vidljivo je da su potrebni uslovi za realizaciju istog. Jedno od rješenja je i prostorija unutar zgrade Srednje škole Stolac, koja je osposobljena u svrhu saradnje s porodicom, a koju će koristiti učenici i nastavnici i u prvoj i u drugoj smjeni. Prostorija je uređena i opremljena sa potrebnim namještajem i opremom.

Dobro je da roditelji iniciraju neke aktivnosti, iako ih škola ne uspijeva realizovati, a škola će nastojati da roditelje ove školske godine što više uključi u rad i aktivnosti Srednje škole Stolac.

Neki primjeri takve saradnje bi svakako mogli biti učestvovanje u raznim društvenim aktivnostima, te organiziranje zajedničkih radionica, zajedničkih izleta roditelja i učenika, te pribavljanje edukativnih materijala.

Ovome možemo dodati i organiziranje škola u prirodi, škola plivanja, učestvovanje u izvannastavnim i izvanškolskim aktivnostima, učlanjivanje u biblioteke i čitaonice, poticanje na korištenje stručne literature i savremenih tehnologija, kao i poticanje na učestvovanje u takmičenjima, priredbama, smotrama i slično.

Piše: Arna Bešo

Razmjena učenika: Stolac - Lillehammer

U suradnji s Nansen dijalog centrom, i ove godine učenici Srednje škole Stolac posjetili su olimpijski grad Lillehammer ...

Ideja stvaranja NDC-a je započeta u Norveškoj 1994. godine kada se norveški grad Lillehammer, domaćin Zimskih Olimpijskih igara, povezo s bivšim olimpijskim gradom, Sarajevom.

Petnaest učenika, u pratnji dva profesora i direktora NDC-a Mostar, posjetili su Norvešku u razdoblju od 27. aprila do 4. maja. Učenici su dočekani veoma lijepo od strane njihovih domaćina, s kojim su provodili većinu svog vremena i uživali u proučavanju njihovog porodičnog života, koji je jako drugačiji od našeg.

Prvi dan, uz slobodne aktivnosti malo поближе su upoznali olimpijski grad, koji ih je, kako kažu, sve oduševio iako vrijeme nije baš poslužilo.

Bili su, također, u posjeti gradonačelniku Lillehammera, s kojim su razgovarali o suradnji Norveške i BiH, kao i o razlikama između njihove i naše kulture, te ciljevima koje želimo postići našom dosadašnjom suradnjom.

Također su bili u obilasku Maihaugen muzeja, gdje su malo bolje upoznali tradiciju drevnih norvežana. Posjeta olimpijskim skakaonicama pružila im je mogućnost da uživaju u pogledu na Lillehammer i veliko jezero u blizini.

Organiziran je i jednodnevni posjet Oslu, gdje su učenici imali priliku vidjeti Vikinški i Polarni muzej, te upoznati se s važnošću poznatog norveškog istraživača Fridtjofa Nansena, po kojemu je NDC i dobio ime.

Puni uzbuđenja i novog iskustva zaputili su se u Nobel centar u Oslu, u kojem se inače vrši dodjela Nobelove nagrade za mir. Dan prije polaska iskoristili su u nacionalnom dvorcu, gdje su pogledali film o prirodnim ljepotama Norveške.

U Lillehammeru su svakodnevno organizirane razne zanimljivosti za učenike kao što su radionice u Nansen akademiji. Cilj je bio međusobno povezati vršnjake iz dvije različite životne sredine i naučiti nešto novo o norveškoj kulturi i svakodnevnom životu.

Organizovana je i oproštajna večera za učenike Stoca i njihove domaćine, gdje je bilo i suza, smijeha, pjesme i svega pozitivnog. Učenici su se vratili u Stolac pozitivnih dojmova, nestrpljivo očekujući dolazak norveških učenika u Stolac početkom oktobra ove godine.

Piše: **Ivana Papac**, Anketu uradila: **Ivana Papac**

Uvjeti školovanja

ACHTUNG! ACHTUNG!

**Mislite da su ocjene jedini problem stolačkih srednjoškolaca?!
Uvjereni ste da ne postoje izvanzemaljci ?!
Varate se!**

Ekskluzivno vam otkrivamo;

Srednjom školom Stolac haraju nevidljiva bića koja uništavaju školsku imovinu, režu kablove slušalica u fonetičkom kabinetu, kaotično prljaju wc te uzrokuju i mnoge druge probleme. Učenici i djelatnici su u šoku. Do sada nisu znali tko je vršitelj terora u njihovoj školi.

O bićima se ne zna mnogo, do sada ih nitko nije vidio. Poznato je da nisu s našeg planeta, u određenim situacijama poprimaju obilježja i ponašanje životinja te da im je potrebna velika lekcija iz kulture i bontona!

Razgovarali smo s učenicima te će vam oni malo pobliže objasniti probleme u našoj školi koje 'nitko' nije počinio i za koje 'nitko' nije odgovoran.

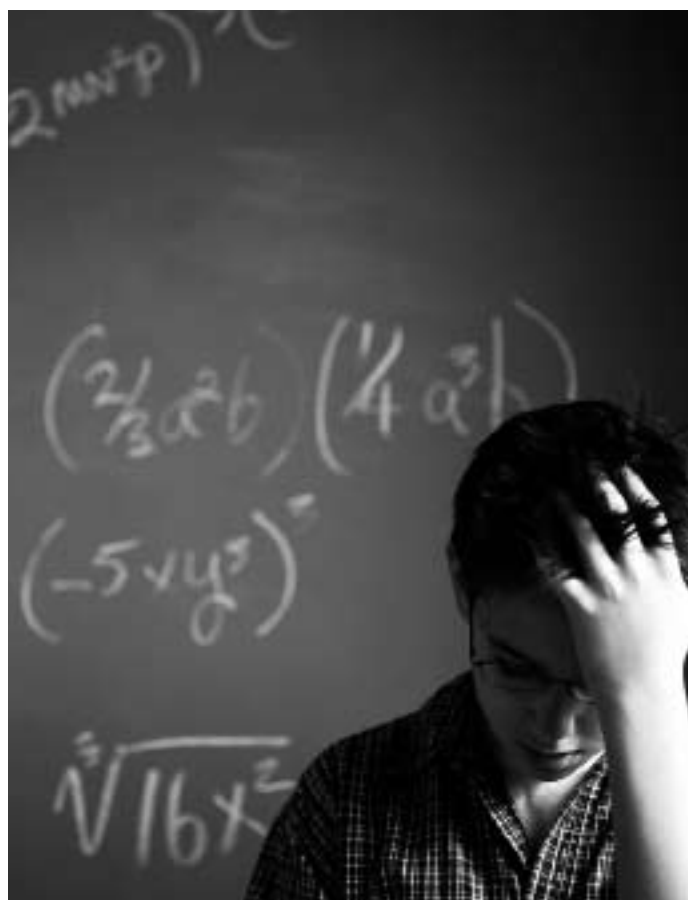
1. Koja su po tebi 3 najveća problema u našoj školi?

Ivan Raguž:

1. WC. Nekad je nepodnošljivo biti na hodniku čak i dok su vrata wc-a zatvorena jer užasno smrdi.
2. Problem je također i što naša škola nema ormariće za učenike koji bi im uvelike pomogli
3. I još jedan veliki problem je nedostatak menze (za koju naravno nema prostora) i odsjecanje od ostatka svijeta na malim odmorima. Ne smatram da je u redu zaključati školu na malom odmoru dok je netko možda bolestan i hitno mora nešto pojesti.

Martina Marković:

1. Problem je što nemamo školske ormariće bar za opremu iz TZK-a jer nam je torba preteška i bez nje.
2. Wc koji je užasno prljav, uvijek.
3. Nedostatak grijanja. Naime u jednom razdoblju kada ga je bilo nestalo u školi nastava se nije mogla normalno odvijati a i većina učenika se na kraju razboljela.

Mateo Akrapović:

1. U podrumu gdje se radi praksa užasno smrdi i sve je puno prašine.
2. WC
3. Školski stadion je također toliko prljav da se ponekad ne može ni igrati normalno.

Ajla Kaplan:

1. Loša higijena.
2. Nedostatak knjiga u knjižnici
3. Preveliko favoriziranje pojedinih učenika od strane profesora, tj. neravnopravnost među nama.

Meris Gutošić:

1. Na prvo mjesto bih stavio nacionalna obilježja na ulazu u školu.
2. Onda slijede ne baš tako sjajna koordinacija prve i druge smjene.
3. Higijenski uvjeti u nekim školskim prostorijama, poput toaleta.

Dražen Vujnović:

1. Jedan od problema mi predstavlja čekanje zvona za ulazak u školu, pred školskim vratima dok pada kiša.
2. To što se učenike ne pušta van ili unutra za vrijeme malog odmora.
3. Vjerovatno ima, ali se ne mogu sjetiti tako da i nije neki veliki problem.

Ajla Repeša:

Po meni 3 glavna problema u školi su:

1. Imamo možda nedovoljno sredstava za bolji rad na nastavi.
2. Mali broj učenika u školi.
3. Manjak discipline kod učenika.

Mara Proleta:

Glavnim problemima u našoj školi smatram;

1. Nedovoljno korištenje čitaone iz razloga što se ključ nalazi u zbornici.
2. Wc-ovi koji zaudaraju svojim „mirisima“.
3. Dio neodgovornih i sebičnih učenika koji iskorištavaju sve što nam škola pruža.

2.Smatrate li ih rješivim?

Ivan Raguž: Vjerujem da jesu.

Martina Marković: Da, vjerujem da jesu uz malo truda i dobre volje.

Mateo Akrapović: Da smatram ih riješivim. Samo druga je stvar što nitko ne želi poduzeti nešto i riješiti ih.

Ajla Kaplan: Ja sve probleme smatram riješivim, pa tako i ove, naravno, uz malo truda i sredstava.

Meris Gutošić: Da, ako oni koji su nadležni pokažu volju za rješavanjem.

Dražen Vujnović: Svakako da su riješivi uz malo truda i razgovora sa učenicima.

Ajla Repeša: Djelimično, potrebno je vremena da se riješe, u slučaju da je to moguće.

Mara Proleta: Uz malo više uloženog truda ti problemi bi ubrzo mogli postati prošlost.

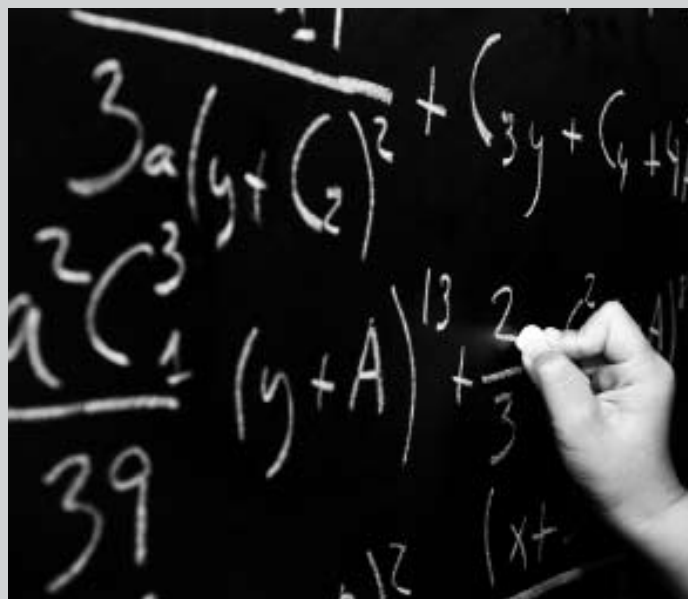
3.Uvažava li se mišljenje učenika u našoj školi?

Ivan Raguž: Da se uvažava stanje sigurno ne bi bilo ovakvo. Možda bi bilo i gore, ali dok ne probamo nećemo ni znati.

Martina Marković: Ne baš.

Mateo Akrapović: Nedovoljno.

Ajla Kaplan: To sve ide od profesora do profesora, postoje oni koji uvažavaju naša mišljenja i mijenjaju ono što mislimo da treba biti promijenjeno, dok s druge strane postoje i oni koji to ne dopuštaju.

Meris Gutošić: Ne u mjeri u kojoj bi trebalo.

Dražen Vujnović: Pa nisam adresa za postavljanje takvih pitanja, ali mislim da se djelomično uvažava, te da se uvijek može podići na jednu veću razinu.

Ajla Repeša: Po meni se uvažava, i to jako.

Mara Proleta: Većinom da. Profesori i ostali djelatnici škole više uvažavaju mišljenja uzornih i odličnih učenika nego onih koji to baš i ne zaslužuju.

Kao što vidimo iz priloženog, najviše učenika wc smatra jednim od najvećih problema. Vjerovatno će se neki zapitati i kakav je tu problem ali svi koji su barem jedanput bili u školi znaju o čemu se govori. Naime, wc-ovi užasno zaudaraju i konstantno su prljavi. Podovi su im puni smeća a na hodniku prvog kata nije moguće boraviti dok su vrata wc-a otvorena. U čemu je problem? Netko ne radi posao za koji je plaćen. Netko se ponaša bahato te namjerno uništava školsku imovinu. Netko pokušava ispasti faca ostavljajući za sobom smeće. Smiješno? Neće nam biti smiješno ako se netko razboli. A onakav wc školi služi jedino kao leglo bakterija i ništa drugo.

A sad, sad spomenimo i jednu drugu vrstu bakterija. Zovu ih još i ljudski paraziti. Naime, to su vam ljudi koji ne podnese kad je nešto uredno, kad je nešto sređeno. To su vam ljudi koji liječe svoje živce unistavajući javnu imovinu.

To su vam ljudi koji pokušavaju postići nešto trganjem slušalica u fonetičkom kabinetu, lomljenjem stolova i slično. Zar im je toliko krivo što je naša škola opremljena jednom od najboljih učionica u federaciji? Zar im je tako krivo što su nam omogućena odlična sredstva za rad pri učenju stranih jezika?

Dalje, slijedi problem koji se vuče iz mjeseca u mjesec. Ključ čitaonice nije uvijek dostupan učenicima. Dragi djelatnici mi znamo da ima učenika kojima je cilj slomiti, iščupati, rastrgati.

Mi znamo da čitaonicu ne shvaćaju svi kao školsko dobro. Ali isto tako znamo da je ona napravljena za nas, za učenike. Koja je svrha čitaonice ako sve one lijepe knjige ostaju nepročitane i skupljaju prašinu.

Zar su zato tu?

“The time is always right to do what is right,” zar ne? E pa mi vas lijepo molimo otvorite nam čitaonicu i učinite dobro djelo. Grijech je da onakve knjige stoje u policama i da ih zub vremena gricka. Nisu svi loši, ali i nemaju uvijek svi vremena trčkarati po školi i moliti za ključ.

Također za prostor iza škole, Nansen dijalog centar Mostar odavno je donirala novac za klupe. Međutim radnja je stopirana na pola puta. Klupe za učenike još nisu stavljene a i stražnja vrata još uvijek su zaključana. A zašto? To nitko ne zna.

KONVENCIJA O PRAVIMA DJETETA

Članak 12: Mišljenje djeteta kaže:

“Svako dijete ima pravo svoje mišljenje javno kazati. Dijete ima pravo biti saslušano u svim prilikama ili mjerama kad ga se to tiče.”

Dragi profesori i ostali školski djelatnici mi tražimo samo da nas se čuje. Tražimo da se čuje i usvoji naš glas. Jer, kao sto vidite mi ne tražimo neke nerealne uvjete. Mi samo tražimo normalne uvjete za rad.

Zar je čista okolina luksuz?! Zar je održavati wc čistim takav problem?

Mi tražimo samo uvjete koje je moguće ispuniti. Mi smo svoj dio ispunili, sad je red na vama.

Pokažite i vi spremnost i solidarnost. Pokažite da ste uz nas. Pomozite nam barem malo olakšati sve školske muke.

Pokažite i vi želju za napretkom i dajte učenicima primjer, možda i oni tada shvate da nemaju ništa od uništavanja školske imovine i ‘životinjskog’ ponašanja.

Baš kao sto su učenici u anketi naveli, svi ovi problemi mogli bi se brzo riješiti jer kad postoji volja postoji i način. Potrudimo se i poboljšajmo zajedno uvjete i kvalitetu rada.

Pišu: **Emina Čustović i Ivana Papac**

Uspješno predstavljanje naše škole na kantonalnim takmičenjima!

Kao i svake godine, tako i ove, učenici Srednje škole Stolac uspješno su predstavili kako sebe, tako i svoj grad na velikom broju takmičenja na kojima su ostvarili zavidne rezultate ...

U petak, 22.3.2013. godine održana su kantonalna takmičenja iz matematike i hemije, na kojima su učenici Srednje škole Stolac, uz pratnju profesorice hemije Amele Redžić i profesora matematike Anesa Hadžiomerovića u najboljem svijetlu predstavili školu i zabilježili dobre rezultate.

Nedugo nakon kantonalnog takmičenja uslijedilo je i predstavljanje naše škole na prestižnoj Burch Olimpijadi u Šarajevu, na kojoj su učenice naše škole Emina Čustović i Berina Amidžić uspješno predstavile projekat o upravljanju kraškim vodama, koji je proglašen projektom koji najviše obećava u budućnosti.

Na kantonalnom takmičenju recitatora održanom u Hrvatskom domu „Hercega Stjepana Kosače“ u Mostaru, u konkurenciji 15 srednjih škola, treće mjesto osvojila je učenica 3. razreda stolačke gimnazije Ivana Matić.

U petak, 12. aprila 2013. godine održano je i kantonalno takmičenje učenika srednjih škola iz fizike. Takmičenje je održano u Gimnaziji Mostar - Koledžu ujedinjenog svijeta. Učestvovalo je 68 učenika srednjih škola. Ivona Raguž osvojila je treće mjesto u konkurenciji II razreda, Tea Džakula šesto mjesto u konkurenciji I razreda, Tomislav Radić šesto i Bojana Matić osmo mjesto u konkurenciji IV razreda. Ivona je Srednju školu Stolac do sada predstavljala na kantonalnim takmičenjima iz njemačkog jezika i fizike na kojem je osvojila treće mjesto, te na kantonalnom takmičenju iz matematike održanom 23. marta pod vodstvom profesorice Vedrane Čolić osvojivši prvo mjesto.

Nakon pobjede na kantonalnom takmičenju, Ivona je osvojila odlično treće mjesto u konkurenciji učenika II razreda na federalnom takmičenju iz matematike.

I ove godine učenici 4. razreda ekonomske škole učestvovali su na takmičenju "Dan živih reklama" u organizaciji „Zavoda za školstvo“ Mostar. Takmičenje je održano 12. aprila u Mostaru. Učenici su se predstavili sa tri reklame koje su odabrane na školskom takmičenju.

Ove godine na takmičenju iz njemačkog jezika, uz pratnju profesora Denisa Taslidže, učenice Srednje škole Stolac ostvarile su slijedeće rezultate: Ajla Repeša 1. mjesto, Nadina Pirija 2. mjesto i Dea Sarić 4. mjesto.

U subotu, 6. aprila 2013. godine u Mostaru je održana "Olimpijada njemačkog jezika". Ana Raspudić je osvojila drugo mjesto na nivou B2, Ivana Matić treće mjesto na istom nivou, a učenice Jelena i Ivona osvojile su 7. i 9. mjesto na nivou A2.

Posebno treba istaknuti to kako su sve učenice polagale testove na većoj razini, odnosno polagale su nivo koji nije predviđen u našem školskom planu i programu.

Razgovarao: **Ammar Turković**

Intervju: Mirza Isaković

Mladi Stočanin Mirza Isaković (rođen 1997. godine) novu školsku godinu neće početi u školskim klubovima naše škole. Naime, iduće školske godine Mirza će postati stalni član K.K „Bosna“ iz Sarajeva. U ovom broju Nominativa prenosimo kratak razgovor sa Mirzom ...

Nominativ: Šta te natjeralo na to da počneš trenirati košarku, zašto baš košarka?

Košarka me počela zanimati vrlo rano, tačnije kada sam imao 6 godina. Skoro sam paralelno sa upisom u školu počeo učiti košarkaške osnove, što i nije čudno s obzirom na to da mi je stariji brat već uveliko trenirao.

Nekako je bilo logično da i ja krenem istim putem. Otkad znam za sebe, košarka je sastavni dio mog života i mogu reći da sam odrastao u zdravoj sportskoj atmosferi.

Nominativ: Koliko često treniraš?

Treniram 2 puta dnevno. Ujutro radim kondicioni trening, a navečer radim trening s loptom.

Nominativ: Jesu li početak bio težak?

Početni koraci mi nisu bili teški, jer sam već znao mnogo toga i uvijek je bilo zanimljivo.

Nominativ: Kako tretiraš trening, kao naviku, obavezu, da li je trening ikada bio problem?

Trening mi nikada nije predstavljao problem. Volim trenirati. Treninzi su mi navika, ali u zadnje vrijeme i obaveza.

Ono što želim je da nastavim ovako i da svoju igru i formu samo podižem na veći nivo, a nadam se da će sve ostalo ići svojim tokom.

Nominativ: Da li postoje neki lijepi trenutci u toku tvog treniranja koje možeš izdvojiti?

Lijepih trenutaka mog treniranja ima suviše da bi ih sve spominjao. Mogu izdvojiti jedan i taj mi je najdraži. Dogodio se kada sam imao devet godina, tada sam odigrao svoju prvu utakmicu i bio sam jako uzbuđen zbog toga.

Nominativ: Šta misliš da je najvažnije da bi se postigao uspjeh?

Ja jos nisam postigao neki veliki uspjeh da bih mogao pričati puno o tome. Jednostavno mislim da je najvažnije naporno trenirati, biti uporan i spreman na brojna odricanja i naravno nikada ne odustajati. Ispred sebe treba postaviti cilj i naporno raditi na ostvarenju tog cilja. Moramo se odreći nekih stvari da bi došli do određenog uspjeha.

Nominativ: Koji su tvoji košarkaški idoli i zašto baš ti igrači?

Carmello Anthony - zato jer je jedan od najkompletnijih igrača današnjice i nevjerovatan strijelac. Allen Iverson - zbog toga što je uvijek igrao srčano, kao da igra posljednju utakmicu. U zadnje vrijeme to je i Mirza Teletović, koji je svima nama, mladim igračima, veliki uzor i pokazatelj da talenti sa naših prostora mogu uspjeti.

Nominativ: Kakav je bio osjećaj dobiti poziv za Bosnu?

Kada sam dobio poziv bio sam iznenađen. Jako lijep osjećaj. Vrlo sam uporan i kolektivan igrač kome je uspjeh cijelog tima uvijek bitniji i značajniji od ličnog.

Oni su to prepoznali i mislim da je to jedan od glavnih razloga zašto su me pozvali da im se pridružim.

Nominativ: Kako je tvoja porodica to prihvatila?

Porodici je bilo drago zbog prilike koju sam dobio i bili su sretni i izuzetno ponosni zbog mene. Porodica mi je najveća podrška bez koje ne bih mogao funkcionirati. Bilo da su dobri ili loši trenuci oni su uvijek uz mene.

Nominativ: Jesi li imao neki pritisak od okoline, da li te okolina sputavala ili podržavala?

Nikada nisam osjetio bilo kakav pritisak okoline. Imam veliku podršku od porodice, kao i najboljih prijatelja i to mi je najbitnije.

Stolac će uvijek imati posebno mjesto u mom srcu i gdje god da budem živio u budućnosti, ako uopšte i budem živio negdje drugo, uvijek ću se rado sjećati i sigurno često dolaziti u Stolac.

Nominativ: Nedavno si bio na jako kvalitetnom košarkaškom turniru. Možeš li reći nešto o tome?

Da. Na turniru sam igrao za K.K. „Bosna“ iz Sarajeva i bilo je jako zanimljivo i korisno za sve nas. Od samog početka učestvovao sam u svim akcijama kluba i ovi mi je bio prvi ozbiljniji nastup na nekom kadetskom turniru.

Turnir se održao u Budimpešti i trajao je 5 dana. Na turniru su učestvovala kadetske ekipe iz cijele Evrope. Zadovoljan sam svojom igrom na turniru i mislim da mi je ovo iskustvo pomoglo da svoju igru podignem na sljedeći nivo.

Prije svega, to je lijepa uspomena. Bila mi je čast izboriti se i biti među 12 najboljih igrača „Bosne“ u svom uzrastu.

Nominativ: Šta bi poručio novim mladim sportskim nadama?

Mladim sportistima bih poručio da nastave naporno trenirati i naravno da vjeruju u sebe i svoju igru.

Svima želim puno uspjeha.

Piše: **Monika Matić**

Ivana Brlić Mažuranić - Stota obljetnica šegrta Hlapića

Početak lipnja 2013. Navršava se sto godina od prvog objavljivanja »Čudnovatih zgoda šegrta Hlapića« Ivane Brlić Mažuranić. Tim je povodom Hrvatska udruga istraživača dječje književnosti pokrenula nacionalnu proslavu Hlapićevog rođendana pod nazivom „Hlapić 2013.“ ...

Ivana Brlić Mažuranić je rođena u Ogulinu 18. travnja 1874. godine u uglednoj obitelji Mažuranić. Od rođenja je bila okružena intelektualnim ljudima, pa je i njezin život tekao tim tijekom. Njezin otac Vladirim Mažuranić bio je pisac, odvjetnik i povjesničar.

Njezina loza vodi podrijetlo od slavnoga hrvatskoga velikaša Ivana Mažuranića, koji osim što je bio hrvatski ban također je bio političar i pjesnik Ivan Mažuranić, a njena baka Aleksandra je bila sestra jezikoslovca Dimitrija Demetra. Školovala se privatno i stekla izvrsnu naobrazbu, između ostalog i u poznavanju stranih jezika, pa su joj i neki od prvih književnih pokušaja na francuskome. S obitelji se iz Ogulina prvo preselila u Karlovac a zatim u Jastrebarsko. 1889. godine udaje se za odvjetnika i političara Vatroslava Brlića i tada se seli u današnji Slavonski Brod poznatiji tada pod

imenom Brod na Savi, gdje je živjela veći dio života koji je posvetila svojoj obitelji, obrazovanju i književnom radu. Kao majka sedmero djece, imala je priliku upoznati se s dječjom psihom, i tako razumjeti čistoću i naivnost njihova svijeta. Odgojena u narodnome duhu, uz supruga Vatroslava uključuje se u javni život u krugovima prvaka narodnoga pokreta koji je bio pod vodstvom biskupa Josipa Juraja Strossmayera, koji je kasnije dodijelio zlatnu medalju za protumađarska nastojanja. Ivana Brlić-Mažuranić počela je vrlo rano pisati poeziju, eseje i dnevnik ali su joj prvi radovi objavljeni tek početkom dvadesetog stoljeća.

Zbirku pripovjedaka i pjesama za djecu Valjani i nevaljani izdala je 1902. u vlastitoj nakladi. Priče i tekstovi poput serije obrazovnih članaka naslovljenih Škola i praznici objavljeni su redovito od 1903. nadalje.

Pravu pozornost književne publike skreće 1913 romanom za djecu Čudnovate zgode šegrta Hlapića. U ovoj napetoj priči siromašni šegrt Hlapić bježi od svoga gazde, a zgode na kraju prevladaju nezgode. Napisala je pjesničku zbirku Slike (1912) pedagoški intoniranu Knjigu omladini (1923) zapise o obiteljskome rodoslovlju (Obzor, 1933-4) koje objedinjuje u trima knjigama (1934, 1935) povijesno-pustolovni omladinski roman Jaša Dalmatin potkralj Gudžerata (1937) te prevodila s njemačkoga i francuskoga.

Njenim krunskim djelom kritičari smatraju zbirku pripovjedaka Priče iz davnine objavljenu 1916, djelo koje sadrži motive mitološke mudrosti običnoga svijeta, inspirirane slavenskom mitologijom. Ova knjiga kroz bajku ponovo vraća u život izgubljeni svijet pretkršćanskih vjerovanja Hrvata. Likovi poput Kosjenke i Regoča, Stribora, Jaglenca, Rutvice, Palunka, Vjesta, Potjeha, Malika Tintilinića, Svarožića i Bjesomara utjelovljenja su ljudskih moralnih osobina i osjećaja, kako vjernosti, ljubavi i dobrotivosti, tako i nestalnosti i slabosti. Želja za bogatstvom i čežnja za dalekim svjetovima kao simboli ljudske žudnje za istinom i znanjem često se pojavljuju u njenim pričama.

Akademija ju je dva puta prvi put 1931, a drugi put 1938 predlagala za Nobelovu nagradu, primivši je 1937 za svoga (dopisnoga) člana, kao prvu ženu kojoj je dodijeljena takva čast. Kritika je njezinu prozu držala jedinstvenom sintezom životnoga idealizma, naravnosti izraza i delikatnosti rijetkoga humora (A.G.Matiš) pa su je, premda je pisala za djecu, hvalili kolege (A.B. Šimić i D. Domjanić) Školska knjiga, d.d. ustanovila je književnu nagradu Ivana Brlić-Mažuranić 1971 radi promicanja književnoga stvaralaštva za djecu i mladež.

Često nazivana hrvatskim Andersenom (radi njene virtuoznosti kao pripovjedača za djecu) i hrvatskim Tolkjenom (radi posezanja u fantastični svijet mitologije), Ivana Brlić-Mažuranić svojom originalnošću i svježinom ravnopravno stoji rame uz rame s velikanima dječje književnosti. Djela su joj prevedena na sve važnije svjetske jezike, od kojih je najveći broj i uspjeh zabilježen kod "Čudnovate zgode i nezgode šegrta Hlapića" koje su čak i ekranizirane i prerasle u jedan od najpoznatijih i najomiljenijih dječjih crtića. Početkom lipnja 2013. Navršava se sto godina od prvog objavljivanja »Čudnovatih zgoda šegrta Hlapića« Ivane Brlić Mažuranić. Tim je povodom Hrvatska udruga istraživača dječje književnosti pokrenula nacionalnu proslavu Hlapićevog rođendana pod nazivom „Hlapić 2013.“ Od 1913. godine do danas „Čudnovate zgode šegrta Hlapića« mame na čitanje djecu iz čitavoga svijeta i na svim jezicima.

Piše: Nives Raguž

Snovi

Probudimo se svako jutro, većinom sa osjećajem da smo nešto sanjali. Često taj osjećaj vrlo brzo nestane ili ga zaboravimo. Ponekad, taj osjećaj traje cijeli dan, ponekad cijeli život. Sjećamo se što smo sanjali. I samo ponekad, imamo osjećaj da je to što smo sanjali dio našeg budnog života, toliko živo, toliko jako da je naprosto nevjerojatno da nije istina ...

San je stanje u koje organizam čovjeka dolazi postepeno i neprimjetno prekidajući pri tome vezu sa vanjskim svijetom. Za vrijeme sna u organizmu se obavljaju samo najvažnije funkcije, neophodne za život: disanje, rad srca i maštanje psihe. To je biološka potreba i služi za odmaranje ljudskog organizma.

Za vrijeme sna naš um radi i pričinjavaju nam se razni mogući i nemogući doživljaji. Sve ono što čovjek doživi na javi, ostaje zapisano u njegovom mozgu. Za vrijeme sna čovjekov um prikazuje i zapisane događaje, malo izmijenjene, dotjerane ili izmiješane, pod određenim uvjetima i u određenim trenucima. No, postoje i događaji koji se jave u snu, a koje čovjek nije nikad doživio i događaji koji nemaju nikakve veze ni sa našom prošlošću ni sa stvarnim životom. U tim nestvarnim, nikad doživljenim, fizički, psihički i tehnički nemogućim događajima i doživljajima koje čovjek proživi u snu leži tajanstvenost čovjekovih snova. Ti misteriozni, nemogući i na javi nikada nedoživljeni snovi dali su čovjeku razlog da se pozabavi snovima i da ih pokuša odgonetnuti.

Snovi nam najpotpunije pomažu u proučavanju nespješnog i spoznavanju samog sebe. Većina ljudi odrasta u pogrešnom uvjerenju da su snovi nevažni i sporedni u životu, ali to je netočno. U snu nemamo kontrolu nad događajima, kao dok smo budni. Sve dok smo budni kontroliramo stvari i utječemo na njih, ali u snu nismo gospodari događanja u vlastitom životu. San prelazi granicu naše moći i naše svijesti, i mi, dotadašnji život koji smo čvrsto držali u rukama, prepuštamo nespješnom da ga vodi i proživi po svojoj volji. Svaka misao koja zakorači u svjesno automatski prestaje da bude san.

San po scenariju nije moguć. Svaki san je u početku nepoznat; nepoznavanje sna vodi nemiru. San kome ne možemo dati objašnjenje i koji ne razumijemo, stvara duboki nemir. Nemir je točka s koje se polazi u traženje značenja sna. San čovjeka vodi u istraživanje...

Mnogi istraživači ljudske duše posvetili su svoje vrijeme snovima, u nadi da će otkriti smisao i značaj snova. Neki od njih su ostavili veliki trag u povijesti proučavanja snova, poput Freuda i Junga, i došli do zaključka da značenje sna treba najprije tražiti u životu onoga koji sanja. San je pojava koja je posebna za svakog čovjeka, u kojoj se samo ponekad susreću elementi iz kolektivne svijesti. Da bi sanjao, čovjek mora živjeti, da aktivno promatra svijet oko sebe, a san je taj koji će čovjeka staviti pred vlastiti život, oči u oči sa njegovom istinskom stvarnošću.

Snovi su uvijek opčinjavali ljude. Još od najstarijih vremena, sve dokle dopiru tragovi povijesti, čovjek je svojim snovima pridavao nekad veće, a nekad manje značenje. Snove je dijelio na dobre, zle i neutralne. Od snova je ovisilo hoće li prihvatiti neki posao ili ne. Na osnovu nekog sna čovjek je protumačio hoće li mu se život poboljšati ili će biti još teži. Za veliki dio onoga što ga je pritiskalo ili što mu je bilo nepoznato, čovjek je tražio rješenje u snovima.

Tijekom normalnog noćnog odmora mi reagiramo na nadražaje i na kratko se pokrenemo čak do četrdesetak puta, a da to gotovo ni ne registriamo. Pored toga, svake noći nekoliko puta prođemo kroz faze spavanja od lakšeg sna prema dubljem. Svaka faza traje otprilike 90 minuta. Prva faza je najlakše spavanje koje je nalik budnom stanju. To je početak uranjanja u san i u tu fazu se vraćamo nekoliko puta tijekom noći. Druga faza obilježava početak dubljeg. U trećoj fazi dolazi do pada temperature, srce radi sporije, dišemo lagano i pravilno i teže se budimo iz sna. Četvrta faza, konačno, predstavlja najdublju fazu spavanja. U toj fazi smo tjelesno ili umno umorniji, te nam je potrebni duboki san četvrte faze. Nakon nje vraćamo se ponovno u prvu fazu i tako redom.

Prema engleskom izrazu rapid eye movement (brzo pokretanje očiju), spavanje u tom stanju nazvano je REM stanjem spavanja za razliku od NREM (Non-Rem) stanja spavanja prilikom kojeg nema snova ni pokretanja očiju ispod kapaka. Ipak, iz dosadašnjih rezultata niko ne može da tvrdi sa sigurnošću da je NREM faza bez snova, ili siromašnija snovima, negoda se mi manje sjećamo snova probuđeni u ovoj fazi.

Prelazak iz četvrte u prvu fazu i spavanje u prvoj fazi praćeni su brzim očnim pokretima i živim snovima, kojih se ljudi sjećaju neposredno prije buđenja.

Naprimjer, ako u snu gledamo gore, ka vrhu nebodera, oči u fizičkom tijelu, dok ležimo u krevetu gledati će na gore. Za to se vrijeme naše oči pokreću brzo, budno i skladno kao da ispod uzdrhtalih kapaka nešto promatramo.

NEKE ČINJENICE I ZANIMLJIVOSTI O SNOVIMA

- REM faza je karakteristična i za životinje.
- Snovi traju onoliko koliko nam se čini da traju.
- Svi ljudi sanjaju.
- Govor u snu ne javlja se pri sanjanju, već u NREM-u.
- Buđenje osoba koje hodaju u snu nema negativnih posljedica, osim trenutne dezorijentacije probuđenog.
- Čovjek za šezdeset godina svog života čak dvadeset godina provede u spavanju, a od toga četiri godine u sanjanju.
- Snovi su nam neophodni. Odsustvo snova može značiti nedostatak proteina ili poremećenu ličnost.
- Često imamo 4-7 snova tijekom noći.
- I slijepe osobe sanjaju. Pojava vizualnih sadržaja u njihovim snovima ovisi od toga da li su oslijepili prilikom rođenja ili kasnije.
- Pet minuta poslije završetka sna zaboravljamo polovinu njegovog sadržaja. Poslije deset minuta već je u pitanju 90 % izgubljenog sjećanja.
- Muškarci češće sanjaju o drugim muškarcima, dok žene podjednako sanjaju i o muškarcima i o ženama.
- Bivši pušači imaju duže i intenzivnije snove.
- Ukoliko hrčete, ne možete sanjati.

Izvor: https://sh.wikipedia.org/wiki/Moderna_umjetnost

Moderna umjetnost

Moderna umjetnost je izraz pod kojim se podrazumijevaju umjetnička djela nastala u periodu od oko 1860-ih do 1970-ih, odnosno stil i filozofiju umjetnosti tog doba. Pod tim izrazom se obično označava umjetnost u kojoj je tradicija odbačena nauštrb duha eksperimentiranja. Moderni umjetnici su eksperimentirali s novim načinima gledanja na svijet, odnosno prirodi materijala i funkciji umjetnosti.

Karakteristika većeg dijela moderne umjetnosti je tendencija prema apstrakciji. Za novije oblike umjetnosti se koriste izrazi suvremena umjetnost ili Postmoderna umjetnost ...

Moderna umjetnost je započela kao baština slikara kao što su Vincent van Gogh, Paul Cézanne, Paul Gauguin, Georges Seurat i Henri de Toulouse Lautrec od kojih su svi bili važni za razvoj moderne umjetnosti.

Na početku 20. vijeka Henri Matisse i nekoliko mladih umjetnika, uključujući pre-kubiste kao što su Georges Braque, André Derain, Raoul Dufy i Maurice de Vlaminck, su izveli revoluciju pariškog umjetničkog svijeta sa "divljim", višebojnim, izražajnim pejzažima i slikama figura kojima su kritičari dali ime fovizam.

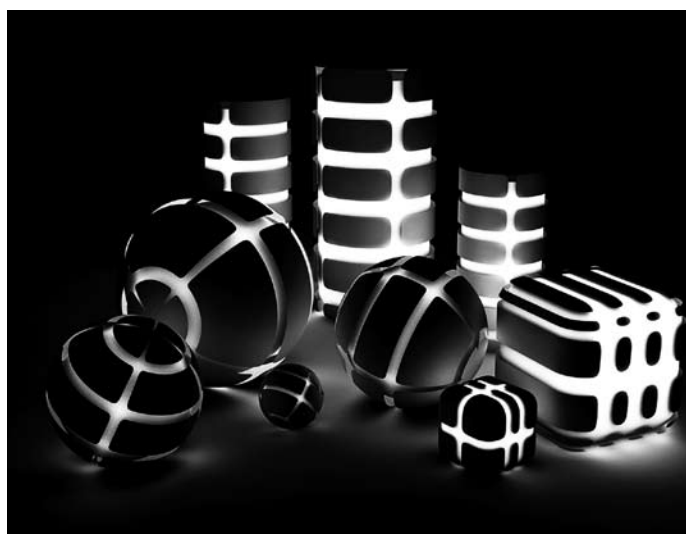
Matisseove dvije verzije Plesa su označile ključni trenutak njegove karijere i razvoja modernog slikarstva.[3] One su reflektirale Matisseovu fascinaciju primitivnom umjetnošću: intenzivne tople boje figura protiv hladnog plavo-zelene pozadine i ritimički niz plešućih aktiva izražavaju osjećaj emocionalnog oslobođenja i hedonizma.

Prvotno pod uticajem Toulouse Lautreca, Gauguina i drugih inovatora 19. vijeka, Pablo Picasso je napravio svoje prve kubističke slike na temelju Cézanneove ideje da se cjelokupni prikaz prirode može svesti na tri osnovna oblika: kocku, kuglu i konus.

Sa slikom Les Demoiselles d'Avignon (1907), Picasso je stvorio novu i radikalnu scenu prikazujući sirovu i primitivnu scenu bordela sa pet prostitutki, nasilno našminkanim ženama, a koje podsjećaju na afričke plemenske maske i vlastite kubističke inovacije.

Analitički kubizam su od 1908. do 1912. razvili Pablo Picasso i Georges Braque, a što je karakteristika slike Violina i svjećnjak, Pariz.

Analitički kubizam, prvu jasnu manifestaciju kubizma, je slijedio sintetički kubizam, koga su prakticirali Braque, Picasso, Fernand Léger, Juan Gris, Albert Gleizes, Marcel Duchamp i drugi umjetnici 1920-ih.

ARTWORK

1. ZELE LIPOVACA - PORTRET
2. SIPAK - MRTVA PRIRODA

BY: RAMO DJONO

Piše: **Muhamed Tucaković**

INDIE ROCK

Indie rock što je skraćenica od **independent rock** – „nezavisan rock“ je vrsta rock muzike koja promovira slobodu misli i ograđuje se od svega što je „mainstream“. Termin je ušao u upotrebu krajem 1980-ih godina i ponekad se koristi za indie muziku u cjelini. Od 1990-ih se koristi i kao sinonim za alternativnu rock muziku, a danas čak za manje-više svu rock muziku koja ne spada u mainstream kategoriju ...

Indie bendovi su u početku uglavnom bili pod uticajem pankaa, post-pankaa i novog talasa 70-ih i ranih 80-ih. Indie rock sastavi koriste instrumente tipične za rock muziku – električne gitare, bass gitare, klavijature, bubnjeve i vokal, ali i mnoge druge. Saraduju sa malim, nezavisnim izdavačkim kućama, koje nisu „mainstream“. Bendovi koji pripadaju indie rock žanru često se poistovjećuju sa idealima underground kulture i teže za tim da zadrže artistsku kontrolu nad svojom muzikom, što im omogućavaju manje izdavačke kuće.

Klasični indie rock sastavi se uglavnom ne promoviraju standardnim marketingom, već turnejama i takozvanim virusnim marketingom, kao i internetom. Neki bendovi vremenom potpisuju ugovore sa većim izdavačkim kućama, sa povoljnijim uslovima kao rezultat prethodnog, nezavisnog uspeha. Popularizacija indie muzike početkom 1990-ih dovela je komercijalizacije žanra, kada su veće izdavačke kuće potpisivale ugovore sa velikim brojem indie rok grupa, predstavljajući ih kao alternativne bendove.

Neki od najvećih bendova koji pripadaju indie žanru su: Oasis, The Smiths, Bloc Party, Pixies, Arctic Monkeys, Franz Ferdinand, itd.

Indie rock bendovi na ovim prostorima su uglavnom rijetki i izdavaju sami svoje albume bez izdavačkih kuća, a neki od poznatijih su: Obojeni program, Pips Chips & Videoclips i od novijih bendova S.A.R.S.

Piše: **Haris Čekro**

Pogledajte najnovije filmske hitove

THE GREAT GATSBY

Adaptacija legendarnog romana F. Scott Fitzgerald-a iz 1925. godine ujedinjuje režisera Baz Luhrmann-a (Moulin Rouge, Australia) sa grupom jednih od najtalentovanijih holivudskih glumaca današnjice – Leonardo DiCapria, Tobey Maguire-a i Carey Mulligan.

Film prati život običnog porodičnog čovjeka Nick Carrawey-a (Maguire) koji igrom slučaja postaje prijatelj mnogo bogatijeg i ekstravagantnijeg Jay Gatsby-a (DiCaprio).

Prvobitno opčinjen ležernim i privilegovanim načinom života svog prijatelja, on brzo postaje svjestan da se iza svog tog bogatstva krije opsesija, ludilo i tragedija. Film se u kinima počeo prikazivati od 10. maja.

PACIFIC RIM

Proslavljeni meksički režiser Guillermo del Toro (Hellboy, Mimikrija, Panov Lavirint) je u svojoj mladosti veoma volio nekoliko filmskih žanrova – horore, fantastije i japanske Godzila filmove. Pošto je već uspio da napravi nekoliko odličnih filmova na prve dvije teme, na red je došao i akcioni film sa ogromnim robotima i čudovištima.

Pacific Rim prati avanture posljednjih zaštitnika Zemlje, vozače ogromnih robota koji predstavljaju našu jedinu nadu u bitki protiv ogromnih čudovišta koja su iznenada počela da izlaze iz dubina naših okeana. Fantastična akcija, odlični specijalni efekti i dobra glumačka postava će svakako zadovoljiti svakog gledaoca koji želi da pogleda dobar ljetni blockbuster.

SUPERMAN: MAN OF STEEL

Šest godina poslije posljednje avanture Supermena, režiser Zack Snyder (300, Watchmen) i producent Christopher Nolan (Memento, Inception, Batman triologija) su riješili da udruže snage i gledaocima prikažu superherojski film kakvog nisu očekivali.

Odrastavši u izolaciji, strahu i verovanju da će se svijet plašiti njega ako saznaju ko je on u stvari, mladi Clark Kent (Henry Cavil) biva sukobljen sa napadom zlog generala Zoda (Michael Shannon) koji će ga natjerati da sazna više o samom sebi, prihvati svoju sudbinu i postane heroj koga svi dobro znamo.

Piše: **Ivana Matić**

“ALKEMIČAR” (by Paulo Coelho)

Kao tinejdžer Paulo Coelho rekao je majci da želi postati pisac na što mu je ona odgovorila “Otac ti je inženjer, logičan i razuman čovjek s definiranim pogledom na svijet. Znaš li što uopće znači biti pisac?” ...

Tražeci odgovor na ovo pitanje zaključio je da “pisac uvijek nosi naočale i nikad ne češlja kosu”, a da mu je “dužnost i obaveza biti neshvaćen od svoje generacije”.

Alkemičar prati putovanje mladog Andaluzijskog pastira po imenu Santiago, koji nakon što povjeruje u san koji mu se ponavlja odlučuje krenuti na putovanje svog života.

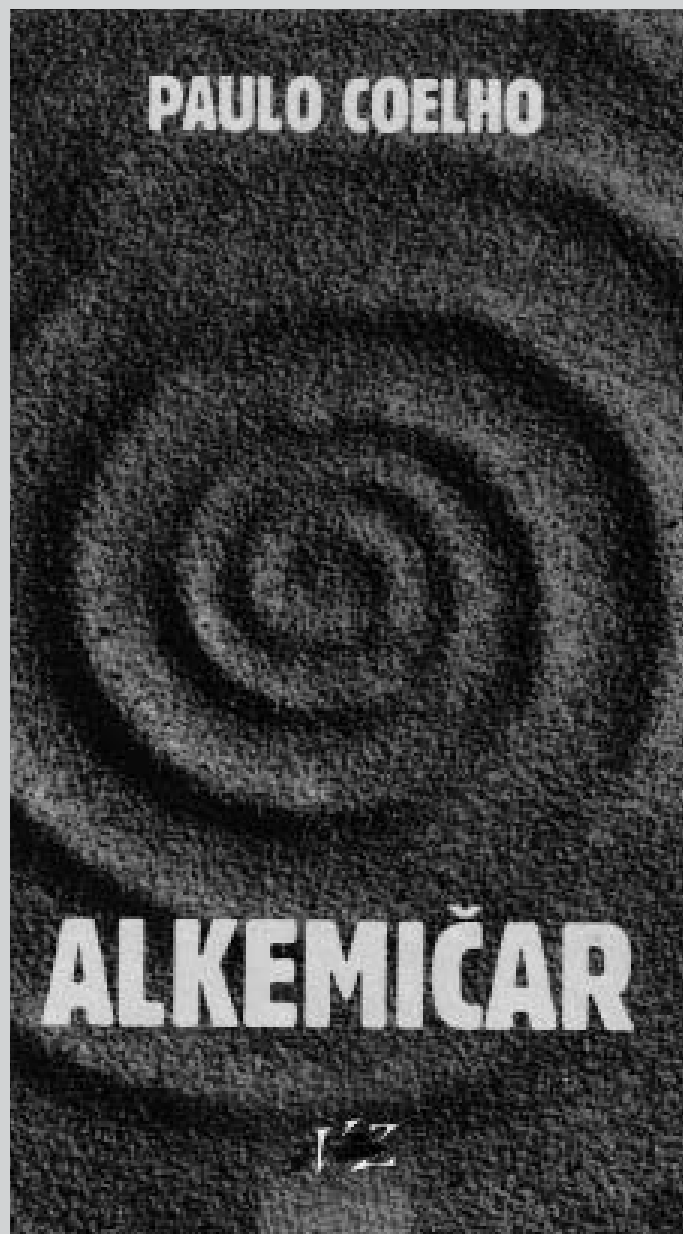
Tako počinje proživljavati svoju Osobnu legendu, koncept koji se ponavlja kroz cijelu knjigu. Santiago putem susreće avanturu, ljubav, patnju i opasnost te kroz svako od svojih iskustava uči najbitnije životne lekcije.

„Sve što se dogodi jedanput može se nikad više ponoviti. No sve što se dogodi dvaput, zacijelo će se dogoditi i treći put.“, samo je jedan od brojnih citata i malih mudrosti kojima je ova knjiga prožeta, a koje mi tako često, zauzeti svakodnevnim brigama, olako zaboravljamo..

„Obratimo pažnju na ono što nam govori dijete koje čuvamo u duši. Nemojmo ga se stidjeti. Ne dopustimo da se boji zato što je samo i što nitko ne čuje njegov glas.

Prepustimo malo tom djetetu uzde našeg bivstvovanja. Ono zna da je svaki dan različit od drugog. Potrudimo se da se ponovno osjeti voljenim.

Ugodimo mu – pa čak i kad to znači ponijeti se onako kako nismo navikli, čak i kad to izgleda bezumno u očima drugih.“

Mijoslav Antunović

SREĆA

Često se pitamo gdje je sreća,
može li se ona jednostavno naći,

ako se naše znanje poveća,
da li je put do sreće kraći.

Nije sreća rezultat rada,
niti su sretni oni koji je traže,

ona jednostavno dođe tada,
kad je uz tebe ono najdraže.

Ipak je ne smijemo izgubiti,
iako je došla sama,

nikada ne smijemo pustiti,
onoga tko je dijeli sa nama.

Sreća su trenutci koje dijelite,
s onim koji su uvijek tu sa vama,

onima koje toliko volite,
s kojima duša nije nikad sama.

Od anonimnog autora

Čekajući dan kada ćeš doći,
u tišini mladost će ti proći.

Zaboravit ćeš sreća šta je,
srce će kasnije da ti se kajе.

Uzalud govore mi riječi te,
znaju, ti si meni sve.

Bez obzira na njihove riječi,
nitko neće da me spriječi.

Molit ću se za sreću tvoju,
koja će sigurno razdirati moju.

Tvoja neuzvrćena ljubav tako boli,
al prokleta srce i dalje te voli.

Tako sve iz dana u dan,
ja bez tebe sam sasvim sam.

Piše: **Mile Marić**

Šta kaže plavuša kada rodi blizance? -Tko je drugi otac!

Tip se upucava prekrasnoj ženi koja je radila kao vjeroučiteljica.

Ona pristane i izađu oni na prvi spoj. A tip je upita.

- Hoćemo li negdje na piće?

- Ne, hvala. Da odem na piće što bi rekla svojim učenicima na vjeronauku?

Nakon dugotrajne šetnje po gradu ponudi joj cigaretu, a ona odrješito odbije.

O ne hvala, to nikako! Što bih rekla svojim učenicima na vjeronauku?

Sjednu u auto i na putu kući tip ugleda motel. Pomisli ionako nema šta izgubiti, pa je upita:

- Hoćemo li svratiti?

- U redu – odgovori ona.

Šokiran njenim pristankom tip je upita:

- Čekaj, nije mi jasno... Pa što ćeš reći svojim učenicima na vjeronauku?

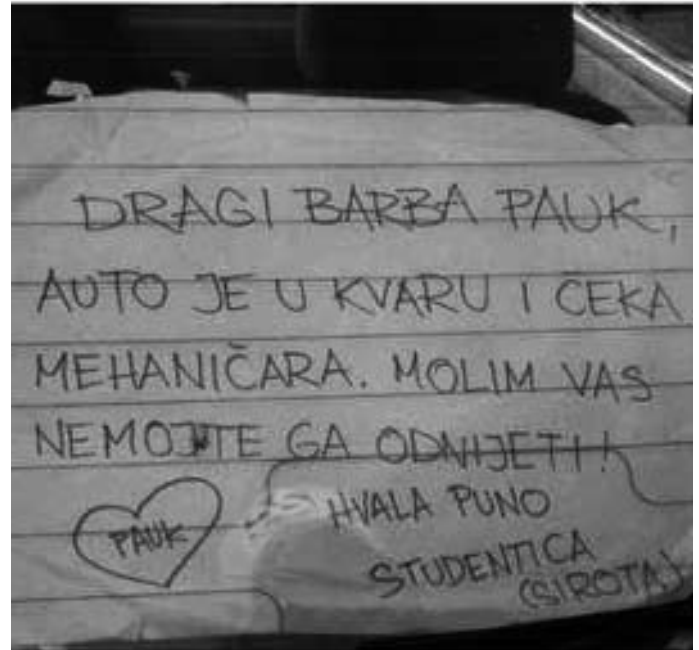
A ona hladnokrvno odgovori:

- Upravo ono što im uvijek govorim: " Ne morate piti i pušiti da biste se dobro proveli!"

Mužu je stiglo pismo, ali ne smije da ga pokaže ženi.

-"Vidim da te je pismo prilično zabrinulo, dragi. Reci mi o čemu se radi. Ja sam tvoja supruga i tu sam da ti pomognem u nevolji. Tvoji problemi su i moji problemi, sve treba da rješavamo zajednički, da dijelimo dobro i zlo..."

-"Pa dobro, piše nam ljubavnica da smo postali otac."

Jedne noći, elegantan gospodin zaustavlja taksi i kaže taksisti da ga vozi kući. Na putu do kuće spazi lepo odevenu damu kako ulazi u sumnjivi noćni klub, i odmah zamoli taksistu da se okrene i parkira pored kluba. Kad su se parkirali, vadi novčanik i kaže vozaču:

- Za tebe imam 100 eura, ako uđeš u klub i izbaciš ovu damu u crvenoj haljini što je sad ušla. To je moja žena!

Taksista prihvati ponudu, uđe u klub i izlazi posle 10 minuta sa ženskom koju je vukao za kosu i udarao! Gospodin malo bolje pogleda i opazi da je ženska obučena u zeleno pa vikne iz taksija:

- Alo, ma nije to moja žena!

Taksista, sav zadihan odgovori:

- Eh prijatelju, to je moja! Sad idem po tvoju!!

Kako terorista izjavljuje ljubav djevojci? - Hoćeš li bona, da ti skinem avion s neba?

Halo, policija?

- Da, kako vam možemo pomoći?
- Prijavio bih suseda Tomu, skriva marihuanu u šupi!
- Poslaćemo patrolu. Sutradan policija dolazi kod Tome, pretresu celu šupu s drvima, rascepaju drva ne bi li našli marihuanu, ali ništa od toga...

Naveče zvoni telefon kod Tome:

- Zdravo Tomo, jel' došla policija?
- Jesu, jesu, došli su i nacepali drva!
- Ok. E sad je red na tebe da me prijaviš, treba da mi se prekopa vrt...

**- Mama, mama
zašto guramo auto u
provaliju?
- Šuti sine probudit
ćeš tatu!**

Leži Mujo na smrtnoj postelji, Fata plače kraj uzglavlja i drži ga za ruku. Mujo je upita:

- Fato, hoćeš li mi ispuniti posljednju želju?

Fata zajeca i reče:

- Hoću, moj Mujo, samo reci!

Mujo, onako slab, jedva prošapće:

- Fato, hoću da se, čim me sahranite, udaš za Hasu...

Fata ga zbunjeno pogleda i upita:

- Mujo, pa kud za Hasu, ti ga nikad nisi podnosio, rekao si da ga mrziš više od svega!?

Mujo zadnjim snagama reče:

- Baš zato Fato, baš zato...

Jeste li znali?

Piše: Mile Marić

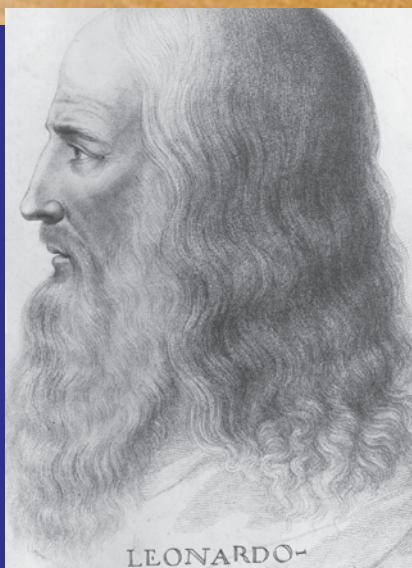
... da je prva kreditna kartica objavljena od strane American Express-a 1951. godine?

... da je otvarač za konzerve izmišljen 48 godina nakon što su prvi put upotrebijene konzerve

... da svaka ptica svakoga dana mora pojesti hranu makar polovicu svoje težine kako bi preživjela?

... da je Leonardo da Vinci bolovao od disleksije !!!

... da su u New Yorku sve općine otoci, osim Bronxa !!!

Jeste li znali da je London bio prvi grad koji je imao populaciju veću od milijun stanovnika, a sada je 13. grad po naseljenosti sa 8 milijuna stanovnika?

... da je meksički šešir sombrero dizajniran tako da zaštiti čitavo tijelo od sunca !!!